

ІНФОРМАЦІЙНА ДОВІДКА
про нові законодавчі та інші нормативно-правові акти України
за березень 2017 року

Закони України та Постанови Верховної Ради України:

1. Закон України

від 23.03.2017 [№ 1975-VIII](#)

Про внесення змін до деяких законів України щодо особливостей фінансового контролю окремих категорій посадових осіб

Законом України "Про внесення змін до деяких законів України щодо особливостей фінансового контролю окремих категорій посадових осіб" (далі - Закон) вносяться зміни до законів України "Про запобігання корупції", "Про військовий обов'язок і військову службу", "Про Державну прикордонну службу України".

Зокрема, статтю 3 Закону України "Про запобігання корупції" доповнено переліком суб'єктів, на яких поширюється дія цього Закону, зокрема, це:

- посадові особи юридичних осіб публічного права, які не зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті, особи, які входять до складу наглядової ради державного банку, державного підприємства або державної організації, що має на меті одержання прибутку; представники громадських об'єднань, наукових установ, навчальних закладів, експертів відповідної кваліфікації, інші особи, які входять до складу конкурсних комісій, утворених відповідно до Закону України "Про державну службу", Закону України "Про службу в органах місцевого самоврядування", Громадської ради доброчесності, утвореної відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів", громадських рад, рад громадського контролю, що утворені при державних органах та беруть участь у підготовці рішень з кадрових питань, підготовці, моніторингу, оцінці виконання антикорупційних програм, і при цьому не є особами, зазначеними у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини першої цієї статті;

- кандидати у народні депутати України, зареєстровані у порядку, встановленому Законом України "Про вибори народних депутатів України", кандидати на пост Президента України, зареєстровані у порядку, встановленому Законом України "Про вибори Президента України", кандидати в депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, районних, міських, районних у містах, сільських, селищних рад, кандидати на посади сільських, селищних, міських голів та старост;

- фізичні особи, які:

отримують кошти, майно в рамках реалізації в Україні програм (проектів) технічної або іншої, в тому числі безповоротної, допомоги у сфері запобігання, протидії корупції (як безпосередньо, так і через третіх осіб або будь-яким іншим способом, передбаченим відповідною програмою (проектом);

систематично, протягом року, виконують роботи, надають послуги щодо імплементації стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингу

антикорупційної політики в Україні, підготовки пропозицій з питань формування, реалізації такої політики, - якщо фінансування (оплата) таких робіт, послуг здійснюється безпосередньо або через третіх осіб за рахунок технічної або іншої, в тому числі безповоротної, допомоги у сфері запобігання, протидії корупції;

є керівниками або входять до складу вищого органу управління, інших органів управління громадських об'єднань, інших непідприємницьких товариств, що здійснюють діяльність, пов'язану із запобіганням, протидією корупції, імплементацією стандартів у сфері антикорупційної політики, моніторингом антикорупційної політики в Україні, підготовкою пропозицій з питань формування, реалізації такої політики, та/або беруть участь, залучаються до здійснення заходів, пов'язаних із запобіганням, протидією корупції.

Окрім цього, Законом звільнено від обов'язку подавати електронну декларацію:

курсантів вищих військових навчальних закладів, курсантів вищих навчальних закладів, які мають у своєму складі військові інститути, курсантів факультетів, кафедр та відділень військової підготовки;

військовослужбовців військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період, військової служби за призовом осіб офіцерського складу;

військових посадових осіб з числа військовослужбовців військової служби за контрактом осіб рядового складу, військової служби за контрактом осіб сержантського і старшинського складу;

військовослужбовців молодшого офіцерського складу військової служби за контрактом осіб офіцерського складу, крім військовослужбовців, які проходять військову службу у військових комісаріатах.

Суб'єкти декларування, які не мали можливості до 1 квітня за місцем військової служби подати е-декларацію за минулий рік у зв'язку з виконанням завдань в інтересах оборони України під час дії особливого періоду, безпосередньою участю у веденні воєнних (бойових) дій, у т. ч. на території проведення АТО, направленням до інших держав для участі в міжнародних операціях з підтримання миру і безпеки у складі національних контингентів або національного персоналу, подають таку декларацію за звітний рік протягом 90 календарних днів із дня прибуття до місця проходження військової служби чи дня закінчення проходження військової служби.

До того ж вони звільняються від обов'язку подання декларації, за умови непереребування на інших посадах, визначених у пункті 1, підпункті "а" пункту 2 частини 1 статті 3 Закону України "Про запобігання корупції".

Також Законом продовжено до 1 травня 2017 року строк подання щорічної декларації для осіб, які відповідно до цього Закону подають таку декларацію вперше.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 29.03.2017).

2. Закон України від 16.03.2017 № 1954-VIII

Про внесення змін до статті 4 Закону України "Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва" щодо реалізації державних житлових програм

Законом вносяться зміни до статті 4 Закону України "Про запобігання впливу світової фінансової кризи на розвиток будівельної галузі та житлового будівництва", яким визначено порядок надання державної підтримки будівництва доступного житла особам, на яких поширюється дія пунктів 19 і 20 частини першої статті 6, пунктів 10 - 14 частини другої статті 7 та абзаців четвертого, шостого і восьмого пункту 1 статті 10 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", а також внутрішньо переміщеним особам, на яких поширюється дія Закону України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб", який полягає у фінансуванні державою 50 відсотків вартості будівництва (придбання) доступного житла та/або пільгового іпотечного житлового кредиту.

Крім того, пропонується збільшити з 3 до 7 відсотків річних процентну ставку фінансування за кредитами на будівництво (придбання) доступного житла у разі надання кредитів за рахунок бюджетних коштів фінансовою установою - виконавцем державної цільової програми будівництва (придбання) доступного житла.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 08.04.2017).

3. Закон України від 21.03.2017 № 1965-VIII

Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації

Законом України затверджено нову Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації та внесено зміни до Повітряного кодексу України та Закону України "Про оперативну-розшукову діяльність".

Державна програма авіаційної безпеки цивільної авіації, що була затверджена Законом України від 20.02.2003 №545-IV визнана такою, що втратила чинність.

Зокрема, мета Програми полягає у визначенні засад для забезпечення авіаційної безпеки, регулярності та ефективності польотів шляхом запровадження правил, практики та процедур, які передбачають заходи захисту від актів незаконного втручання.

Основним завданням Програми є розподіл обов'язків, встановлення правил впровадження та здійснення заходів забезпечення авіаційної безпеки пасажирів, авіаційного персоналу та персоналу, який задіяний в авіаційній діяльності, повітряних суден, майна, яке перевозиться повітряними суднами, об'єктів суб'єктів авіаційної діяльності незалежно від форми власності та підпорядкування.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 11.04.2017).

4. Закон України

від 16.03.2017 № 1950-VIII

Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо удосконалення механізмів забезпечення завдань кримінального провадження

Законом вносяться зміни до Кримінального процесуального кодексу України (далі - КПК України) щодо удосконалення положень діючого законодавства, які регулюють питання строків досудового розслідування, та інших питань, пов'язаних із здійсненням спеціального досудового розслідування та судового провадження.

Зокрема, Законом внесено зміни до статті 219 КПК України щодо строків досудового розслідування, якими визначено, що строк із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до дня її скасування слідчим суддею або винесення постанови про відновлення кримінального провадження, а також строк ознайомлення з матеріалами досудового розслідування сторонами кримінального провадження в порядку, передбаченому статтею 290 цього Кодексу, не включається у строки, передбачені цією статтею.

Загальний строк досудового розслідування при об'єднанні кримінальних проваджень у порядку, передбаченому статтею 217 цього Кодексу, визначається:

1) у провадженнях, які розслідувалися в один проміжок часу, - шляхом поглинання меншого строку більшим;

2) у провадженнях, які розслідувалися в різні проміжки часу, - шляхом додавання строків досудового розслідування по кожному із таких проваджень, які не пересікаються, в межах строків досудового розслідування злочину, який передбачає найбільш тривалий строк досудового розслідування з урахуванням можливості його продовження, передбаченої частиною другою цієї статті.

Обрахований відповідно до частини четвертої цієї статті загальний строк досудового розслідування в об'єднаному кримінальному провадженні визначається прокурором, зазначеним у частині четвертій статті 295 цього Кодексу, про що ним виноситься відповідна постанова. У разі необхідності одночасно з обрахуванням загального строку в об'єднаному кримінальному провадженні може бути вирішено питання його продовження.

З'являється нова підстава для зупинення досудового розслідування. Прокуратура може зупинити досудове розслідування після повідомлення особі про підозру у разі, якщо підозрюваного оголошено в розшук. При цьому слідчий зобов'язаний виконати всі дії для здійснення розшуку підозрюваного, якщо зупинити досудове розслідування необхідно у зв'язку з вище наведеною обставиною.

Якщо ж під час досудового розслідування місцезнаходження підозрюваного невідоме або особа перебуває за межами України та не з'являється без поважних причин на виклик слідчого, прокурора за умови його належного повідомлення про такий виклик, то слідчий, прокурор оголошує його розшук.

Крім того, зміни внесено й до положень про укладення угоди зі слідством (статті 297-1, 297-4 КПК України). Встановлено, що угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди (стаття 469 КПК України).

Цей Закон дозволяє прокуратурі здійснювати спеціальне досудове розслідування тимчасово, до початку діяльності Державного бюро розслідувань.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 13.04.2017).

5. Закон України

від 21.03.2017 № 1959-VIII

Про внесення змін до Закону України "Про теплопостачання" щодо стимулювання виробництва теплової енергії з альтернативних джерел енергії

Законом внесено зміни до Закону України "Про теплопостачання" (далі – Закон) щодо виробництва теплової енергії з альтернативних джерел енергії.

Зокрема, внесено зміни до статті 13 Закону, якими віднесено до органів місцевого самоврядування у сфері теплопостачання такі повноваження:

встановлення для всіх категорій споживачів тарифів на теплову енергію і тарифів на виробництво теплової енергії (крім тарифів на теплову енергію, вироблену на теплоелектроцентралях, теплоелектростанціях, атомних електростанціях та когенераційних установках) у порядку і межах, визначених законодавством;

щоквартальне оприлюднення встановлених для всіх категорій споживачів тарифів на теплову енергію, що виробляється на установках з використанням альтернативних джерел енергії (крім теплоелектроцентралей, теплоелектростанцій, атомних електростанцій та когенераційних установок);

перегляд за власною ініціативою та/або за зверненням суб'єкта господарювання тарифів на теплову енергію, що виробляється на установках з використанням альтернативних джерел енергії (крім теплоелектроцентралей,

теплоелектростанцій, атомних електростанцій та когенераційних установок), але не більше одного разу на квартал;

погодження інвестиційних програм стосовно об'єктів тепlopостачання, що перебувають у комунальній власності, крім тих, що виробляють теплову енергію на теплоелектроцентралях, ТЕС, АЕС, когенераційних установках та установках з використанням альтернативних джерел енергії.

Крім цього, внесено зміни до статті 20 Закону щодо формування та розрахунків тарифів на теплову енергію.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 14.04.2017).

6. Закон України від 21.03.2017 № 1989-VIII

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо уточнення деяких положень та усунення суперечностей, що виникли при прийнятті Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні"

Законом внесено зміни до пункту 38 підрозділу 10 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України (далі – ПКУ), який викладено в новій редакції.

Зокрема, змінами передбачається, що на період проведення антитерористичної операції для платників податків, місцезнаходженням (місцем проживання) яких станом на 14 квітня 2014 року була тимчасово окупована територія та/або територія населених пунктів на лінії зіткнення і які станом на 1 січня 2017 року не змінили своє місцезнаходження (місце проживання) із зазначених територій на іншу територію України:

зупиняється нарахування штрафних (фінансових) санкцій (штрафів) та/або пені за несвоєчасне погашення визначених станом на 14 квітня 2014 року грошових зобов'язань;

зупиняється застосування норм статей 59, 60 (в частині податкових вимог), 87 - 101 Податкового кодексу.

Відлік строку давності, визначений статтею 102 ПКУ, зупиняється на період, протягом якого до вищезазначених платників податків, не застосовувалися заходи стягнення, передбачені статтями 59, 60, 87 - 101 ПКУ.

Однак ці положення не застосовуються з дати реєстрації зміни місця проживання фізичною особою - платником податків і переселення на іншу територію України на постійне місце проживання, місце проживання внутрішньо переміщеної особи та проведення реєстраційної дії щодо зміни місця проживання фізичної особи - підприємця та з дати реєстрації зміни місцезнаходження юридичної особи на іншу територію України.

Не підлягають поверненню на поточний рахунок платника податку, не спрямовуються на погашення грошового зобов'язання (податкового боргу) з інших податків, зборів, не повертаються у готівковій формі за чеком у разі відсутності у платника податків рахунка в банку нараховані та сплачені за період проведення АТО суми податку на нерухоме майно за об'єкти житлової

та нежитлової нерухомості та суми плати за землю за земельні ділянки, розташовані на тимчасово окупованій території та/або території населених пунктів на лінії зіткнення, та/або території проведення АТО.

Крім того, Законом уточнено, що під час нарахування (виплати) фізособам – підприємцям, місцезнаходженням або місцем проживання яких є тимчасово окупована територія (незалежно від системи оподаткування), доходу від здійснення ними підприємницької діяльності суб'єкт господарювання та/або самозайнята особа, які нараховують (виплачують) такий дохід, зобов'язані утримати податок на доходи у джерела виплати.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та застосовується до податкових періодів, починаючи з 1 січня 2017 року (опубліковано в газеті "Голос України" від 14.04.2017).

7. Закон України

від 23.03.2017 № 1982-VIII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо використання печаток юридичними особами та фізичними особами - підприємцями

Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо використання печаток юридичними особами та фізичними особами – підприємцями" вносяться зміни до ряду законодавчих актів щодо використання печаток юридичними особами та фізичними особами – підприємцями.

Зокрема, вносяться зміни Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України в частині засвідчення печаткою довіреності від юридичних осіб.

Крім цього, змінами до Цивільного кодексу України скасовано обов'язкове скріплення правочину печаткою, а змінами до Господарського кодексу України встановлено, що суб'єкт господарювання має право використовувати у своїй діяльності печатки, але це не є обов'язковим. Відбиток печатки не може бути обов'язковим реквізитом будь-якого документа, що подається суб'єктом господарювання до органу державної влади або органу місцевого самоврядування. Копія документа, що подається суб'єктом господарювання до органу державної влади або органу місцевого самоврядування, вважається засвідченою у встановленому порядку, якщо на такій копії проставлено підпис уповноваженої особи такого суб'єкта господарювання або особистий підпис фізичної особи - підприємця. Орган державної влади або орган місцевого самоврядування не вправі вимагати нотаріального засвідчення вірності копії документа у разі, якщо така вимога не встановлена законом. Наявність або відсутність відбитка печатки суб'єкта господарювання на документі не створює юридичних наслідків.

Також Кодекс України про адміністративні правопорушення доповнено новою статтею 166²⁴ щодо незаконної вимоги до документа, що подається суб'єктом господарювання до органу державної влади або органу місцевого

самоврядування, положеннями, якою зокрема, встановлено, що вимога посадової особи органу державної влади або органу місцевого самоврядування про наявність на документі, що подається суб'єктом господарювання, відбитка його печатки або нотаріального засвідчення вірності копії документа, якщо обов'язковість такого нотаріального засвідчення не встановлена законом, або відмова у прийнятті документа у зв'язку з відсутністю на ньому відбитка печатки суб'єкта господарювання або нотаріального засвідчення вірності копії документа, якщо обов'язковість такого нотаріального засвідчення не встановлена законом, - тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 19.04.2017).

8. Закон України

від 16.03.2017 № 1951-VIII

Про Єдиний державний реєстр військовозобов'язаних

Закон регулює відносини у сфері державної реєстрації громадян України, які перебувають у запасі для комплектування Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань на особливий період, а також для виконання робіт із забезпечення оборони держави, та осіб, приписаних до призовних дільниць (далі - військовозобов'язані (призовники).

Зокрема, Законом передбачається створення Єдиного державного реєстру військовозобов'язаних - автоматизованої інформаційно-телекомунікаційної системи для збирання, зберігання, обробки та використання даних про військовозобов'язаних (призовників) та забезпечення військового обліку громадян України.

Володільцем Реєстру є Міністерство оборони України (далі - володілець Реєстру), розпорядником Реєстру є Генеральний штаб Збройних Сил України. Органами адміністрування Реєстру є обласні військові комісаріати та оперативні командування (у межах повноважень за військово-адміністративним поділом території України). Органами ведення Реєстру в районі, районі в містах Києві та Севастополі, у місті обласного (республіканського в Автономній Республіці Крим) значення без районного поділу, у районі в місті обласного значення з районним поділом є районні (міські) військові комісаріати.

До Реєстру заносяться та зберігаються в базі даних Реєстру такі відомості про військовозобов'язаних (призовників):

- персональні дані;
- службові дані.

Згода військовозобов'язаних (призовників) на обробку їхніх персональних даних для цілей Реєстру не потрібна.

До персональних даних військовозобов'язаного (призовника) належать: прізвище; власне ім'я (усі власні імена); по батькові (за наявності); дата народження; місце народження; стать; місце проживання та місце перебування; відомості про батьків (усиновлювачів), опікунів, піклувальників та інших представників (прізвище, ім'я, по батькові, дата народження); реквізити

паспорта громадянина України та паспорта громадянина України для виїзду за кордон (серія, номер, дата видачі, орган, що видав, строк дії); відомості про документи, що підтверджують смерть особи або визнання особи померлою чи безвісно відсутньою; відомості щодо визнання особи недієздатною (поновлення дієздатності); відомості про зайнятість (код підприємства, місце роботи, посада); реєстраційний номер облікової картки платника податків; відцифрований образ обличчя особи; відомості про дату виїзду за межі України та дату повернення на територію України; відомості про освіту та спеціальність.

До службових даних військовозобов'язаного (призовника) належать відомості про виконання ним військового обов'язку та військово-облікові ознаки, перелік яких визначається Порядком ведення Реєстру, затвердженим володільцем Реєстру.

Військовозобов'язаний (призовник) має право:

- отримувати інформацію про своє включення (невключення) до Реєстру та відомості про себе, внесені до Реєстру;

- звертатися в порядку, встановленому розпорядником Реєстру, до відповідного органу ведення Реєстру з мотивованою заявою щодо неправомірного включення (невключення) до Реєстру запису про себе, виправлення недостовірних відомостей Реєстру.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 19.04.2017).

9. Закон України

від 23.03.2017 № 1981-VIII

Про внесення змін до Закону України "Про інвестиційну діяльність" щодо державних інвестиційних проектів

Законом вносяться зміни до Закону України "Про інвестиційну діяльність" щодо державної підтримки при здійсненні інвестиційної діяльності.

Зокрема, Законом визначено, що інвестиційний проект - це комплекс заходів (організаційно-правових, управлінських, аналітичних, фінансових та інженерно-технічних), визначених на основі національної системи цінностей і завдань інноваційного розвитку національної економіки та спрямованих на розвиток окремих галузей, секторів економіки, виробництв, регіонів, виконання яких здійснюється суб'єктами інвестиційної діяльності з використанням цінностей відповідно до положень цього Закону.

Інвестиційна діяльність провадиться на основі:

інвестування, що здійснюється громадянами, недержавними підприємствами, господарськими асоціаціями, спілками і товариствами, а також громадськими і релігійними організаціями, іншими юридичними особами, заснованими на колективній власності;

державного інвестування, що здійснюється органами державної влади за рахунок коштів державного бюджету, позичкових коштів, а також державними підприємствами та установами за рахунок власних і позичкових коштів;

місцевого інвестування, що здійснюється органами місцевого самоврядування за рахунок коштів місцевих бюджетів, позичкових коштів, а також комунальними підприємствами та установами за рахунок власних і позичкових коштів;

державної підтримки для реалізації інвестиційних проектів;

іноземного інвестування, що здійснюється іноземними державами, юридичними особами та громадянами іноземних держав;

спільного інвестування, що здійснюється юридичними особами та громадянами України, юридичними особами та громадянами іноземних держав.

Зазначено, що державне інвестування державних інвестиційних проектів з використанням державних капітальних вкладень та/або кредитів (позик), залучених державою або під державні гарантії, здійснюється відповідно до вимог бюджетного законодавства.

Місцеве інвестування та підтримка реалізації інвестиційних проектів за рахунок коштів місцевого бюджету та/або кредитів (позик), залучених під місцеві гарантії, здійснюються в порядку, встановленому органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, відповідно до вимог бюджетного законодавства.

Державне або місцеве інвестування в об'єкти приватної власності здійснюється за умови закріплення в державній або комунальній власності частки у статутному капіталі юридичної особи, яка отримує таке інвестування за рахунок бюджетних коштів, залежно від обсягу вкладених інвестицій.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 19.04.2017).

10. Закон України від 23.03.2017 № 1986-VIII

Про внесення змін до Закону України "Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції" щодо вдосконалення регулювання відносин з використання державного і комунального майна на тимчасово окупованій території України

Законом викладено в новій редакції статтю 7 Закону України "Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції" щодо скасування орендної плати за користування державним та комунальним майном і концесійного платежу за право на створення (будівництво) та/або управління (експлуатацію) державним та комунальним майном.

Зокрема, змінами визначено, що на час проведення антитерористичної операції на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження тимчасово скасувано орендну плату за користування державним та комунальним майном і концесійний платіж за право на створення (будівництво) та/або управління (експлуатацію) державним та комунальним майном суб'єктам господарювання, розташованим у населених пунктах згідно з переліками, передбаченими частиною четвертою статті 4 цього Закону.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 19.04.2017).

11. Закон України від 23.03.2017 № 1972-VIII

Про внесення змін до Закону України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб" щодо забезпечення права на отримання комунальних послуг

Законом вносяться зміни до Закону України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб" щодо державної гарантії на забезпечення права на отримання комунальних послуг внутрішньо переміщеним особам.

Зокрема, доповнено новою статтею 9¹ щодо забезпечення реалізації прав зареєстрованих внутрішньо переміщених осіб на отримання комунальних послуг, якою визначено, що структурні підрозділи місцевих державних адміністрацій з питань соціального захисту населення зобов'язані надавати власникам (балансоутримувачам) майна, що використовується для компактного поселення внутрішньо переміщених осіб інформацію (довідки) з Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб про кількість осіб, зареєстрованих за місцезнаходженням такого майна. Зазначена інформація (довідки) є належним підтвердженням факту використання такого майна для компактного поселення внутрішньо переміщених осіб.

Юридичні особи, які є власниками (балансоутримувачами) майна, що використовується для компактного поселення внутрішньо переміщених осіб, зобов'язані інформувати постачальників комунальних послуг, електричної та теплової енергії, природного газу, з якими укладені відповідні договори, про використання такого майна для поселення внутрішньо переміщених осіб з наданням відповідної інформації (довідок), отриманої від структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій з питань соціального захисту населення. Юридичні особи, які є власниками (балансоутримувачами) майна, що використовується для компактного поселення внутрішньо переміщених осіб, зобов'язані вжити заходів для встановлення засобів обліку спожитих електричної та теплової енергії, природного газу для задоволення власних побутових потреб внутрішньо переміщених осіб.

Постачальникам комунальних послуг, електричної та теплової енергії, природного газу в місцях компактного поселення внутрішньо переміщених осіб забороняється застосовувати інші тарифи, ніж для населення за договорами, укладеними з власниками (балансоутримувачами) майна, що використовується для компактного поселення внутрішньо переміщених осіб. Обсяги наданих послуг визначаються відповідними договорами між постачальниками комунальних послуг, електричної та теплової енергії, природного газу та юридичними особами, які є власниками (балансоутримувачами) майна, що використовується для компактного поселення внутрішньо переміщених осіб.

Власникам (балансоутримувачам) майна, що використовується для компактного поселення внутрішньо переміщених осіб, забороняється стягувати з таких осіб компенсацію вартості комунальних послуг, електричної та теплової

енергії, природного газу, яка не відповідає вартості відповідних тарифів на такі послуги та товари для населення.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування вживають всіх можливих заходів, спрямованих на розв'язання проблем, пов'язаних із наданням комунальних послуг, електричної та теплової енергії, природного газу внутрішньо переміщеним особам у місцях їх компактного поселення, відповідно до законодавства.

Окрім цього, Законом уточнено питання щодо реєстрації місця проживання внутрішньо переміщеної особи, яким визначено, що адресою фактичного місця проживання внутрішньо переміщеної особи може бути адреса відповідного місця компактного поселення внутрішньо переміщених осіб (адреса містечка із збірних модулів, гуртожитку, оздоровчого табору, будинку відпочинку, санаторію, пансіонату, готелю тощо).

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 19.04.2017).

12. Закон України

від 23.03.2017 № 1974-VIII

Про внесення зміни до розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України щодо запровадження середньострокового бюджетного планування

Законом внесено зміни до розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України, який доповнено пунктом 44.

Зокрема, Законом встановлено, що у 2017 році з метою здійснення заходів із запровадження середньострокового бюджетного планування Міністерством фінансів України спільно з іншими центральними органами виконавчої влади розробляється та до 1 червня 2017 року подається на розгляд Кабінету Міністрів України уточнений прогноз Державного бюджету України на 2018 і 2019 роки та проект Основних напрямів бюджетної політики на 2018 - 2020 роки, які розглядаються та схвалюються Кабінетом Міністрів України у двотижневий строк з дня їх подання;

Кабінетом Міністрів України подається не пізніше 15 червня 2017 року проект Основних напрямів бюджетної політики на 2018 - 2020 роки до Верховної Ради України.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 19.04.2017).

13. Закон України

від 23.03.2017 № 1980-VIII

Про внесення змін до Закону України "Про запровадження нових інвестиційних можливостей, гарантування прав та законних інтересів суб'єктів підприємницької діяльності для проведення масштабної енергомодернізації"

Законом вносяться зміни до Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про запровадження нових інвестиційних можливостей, гарантування прав та законних інтересів суб'єктів підприємницької діяльності для проведення масштабної енергомодернізації" щодо уточнення особливостей проведення процедур закупівлі енергосервісу, відповідно до Закону України "Про публічні закупівлі".

Зокрема, Законом визначено, що публічні закупівлі енергосервісу (далі - закупівлі енергосервісу) здійснюються за процедурами публічних закупівель у порядку, встановленому Законом України "Про публічні закупівлі" для закупівель послуг, з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

Закупівлі енергосервісу здійснюються шляхом застосування процедури відкритих торгів або переговорної процедури закупівлі, яка застосовується виключно у випадках, передбачених пунктом 4 частини другої статті 35 Закону України "Про публічні закупівлі".

Крім цього, Законом зазначено порядок подання тендерної документації для закупівлі енергосервісу; порядок проведення переговорів між учасниками; особливості проведення закупівлі енергосервісу щодо об'єктів, які перебувають у віданні різних розпорядників бюджетних коштів; особливості оцінки і розгляду пропозицій учасників процедури закупівлі енергосервісу; особливості заключення енергосервісного договору.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування (опубліковано в газеті "Голос України" від 19.04.2017), крім абзаців шостого, двадцять четвертого, двадцять п'ятого та двадцять сьомого пункту 3 розділу I цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2022 року.

14. Закон України

від 23.03.2017 № 1977-VIII

Про державну підтримку кінематографії в Україні

Закон визначає засади державної підтримки кінематографії в Україні, що має на меті створення сприятливих умов для розвитку кіновиробництва, встановлення прозорих процедур здійснення фінансування державою проектів у сфері кінематографії.

Дія цього Закону поширюється на суб'єктів кінематографії, юридичних осіб незалежно від форми власності, фізичних осіб - підприємців та фізичних осіб, які провадять діяльність, пов'язану з кінематографією, та/або здійснюють виробництво, зберігання, розповсюдження, демонстрування, інше використання фільмів, інших аудіовізуальних творів на території України.

Зокрема, визначено, що держава забезпечує та стимулює виробництво (створення), розповсюдження, популяризацію та демонстрування національних фільмів у кіно-, відеомережах, на телебаченні, у мережі Інтернет тощо, збереження, відновлення, реставрацію національної та кращих зразків світової кінематографічної спадщини, вживає заходів для повернення в Україну національної кінематографічної спадщини, що знаходиться за її межами, а також сприяє захисту прав інтелектуальної власності.

Статтями 7- 9 Закону визначено форми та умови надання державної підтримки та порядок утворення Кабінетом Міністрів України Ради з державної підтримки кінематографії.

Законом вносяться зміни до законів України "Про авторське право і суміжні права", "Про кінематографію", "Про рекламу", "Про електронну комерцію", якими, зокрема, доповнено рядом термінів, що використовуються в сфері авторського права і (або) суміжних прав, визначено порядок припинення порушень авторського права і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет, зобов'язання постачальників послуг хостингу щодо забезпечення захисту авторського права і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет, уточнено правовий статус постачальника послуг проміжного характеру в інформаційній сфері.

Також вносяться зміни до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України щодо відповідальності за порушення умов і правил авторського права і (або) суміжних прав з використанням мережі Інтернет та незаконне відтворення.

Зокрема, змінами до Господарського процесуального кодексу України визначено підвідомчість господарським судам справ, що виникають з приводу порушення прав інтелектуальної власності з використанням мережі Інтернет та підсудність господарським судам справ у спорах про порушення майнових прав інтелектуальної власності з використанням мережі Інтернет за місцезнаходженням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пункту 1 частини третьої статті 6, який набирає чинності з дня введення в дію Закону, який визначає правові, організаційні, фінансові засади діяльності Українського культурного фонду, що виконує спеціальні функції щодо сприяння національно-культурному розвитку України (опубліковано в газеті "Голос України" від 25.04.2017).

Постанови Кабінету Міністрів України:

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 10.03.2017 N 142

Деякі питання управління державними унітарними підприємствами та господарськими товариствами, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено:

критерії, відповідно до яких утворення наглядової ради є обов'язковим на державних унітарних підприємствах та в господарських товариствах, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі (далі - критерії);

Порядок утворення, організації діяльності та ліквідації наглядової ради державного унітарного підприємства та її комітетів;

Порядок проведення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради державного унітарного підприємства та їх призначення, а також проведення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, що пропонуються суб'єктом управління об'єктами державної власності до обрання на посаду незалежних членів наглядової ради;

вимоги до незалежного члена наглядової ради державного унітарного підприємства та господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі.

Крім цього, Кабінетом Міністрів України зобов'язано суб'єктів управління об'єктами державної власності:

1) у п'ятнадцятиденний строк:

прийняти рішення про утворення наглядових рад на державних унітарних підприємствах, утворення яких є обов'язковим згідно з абзацами другим і третім критеріїв;

визначити доцільність утворення наглядових рад на державних унітарних підприємствах, утворення яких не є обов'язковим згідно з абзацами другим і третім критеріїв;

ініціювати проведення загальних зборів акціонерів (учасників) господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі (далі - господарські товариства), в яких утворення наглядових рад є обов'язковим згідно з абзацами другим і третім критеріїв, на яких розглянути питання про приведення їх установчих документів у відповідність з вимогами Закону України від 2 червня 2016 року N 1405-VIII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо управління об'єктами державної та комунальної власності" та затвердження положення про принципи формування наглядових рад;

розпочати після проведення загальних зборів акціонерів (учасників) господарських товариств відповідно до абзацу четвертого цього підпункту проведення конкурсного відбору кандидатів на посади незалежних членів наглядової ради господарського товариства;

2) внести до статутів державних унітарних підприємств зміни щодо утворення на них наглядових рад, затвердити положення про принципи формування наглядових рад, а також їх склад;

3) затвердити склад наглядових рад державних унітарних підприємств, у яких утворення наглядових рад є обов'язковим згідно з абзацами другим і третім критеріїв;

4) протягом 60 днів після завершення конкурсного відбору кандидатів на посаду незалежного члена наглядової ради господарського товариства забезпечити обрання (призначення) загальними зборами акціонерів (учасників) господарського товариства незалежних членів наглядової ради;

5) інформувати щокварталу Мінекономрозвитку про стан утворення наглядових рад на державних унітарних підприємствах і в господарських товариствах та затвердження їх складу.

Постанова набирає чинності з дня опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 16.03.2017).

2. Постанова Кабінету Міністрів України

від 22.03.2017 N 163

Про визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України

Постановою Кабінету Міністрів України визнано такою, що втратила чинність постанова Кабінету Міністрів України від 11 лютого 2016 року N 65 "Про затвердження Правил етичної поведінки державних службовців".

Постанова набирає чинності з дня її опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 29.03.2017).

3. Постанова Кабінету Міністрів України

від 22.03.2017 N 162

Про внесення змін до Порядку внесення коштів на спеціальний рахунок у разі застосування застави як запобіжного заходу

Постановою Кабінету Міністрів України внесено зміни до Порядку внесення коштів на спеціальний рахунок у разі застосування застави як запобіжного заходу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 січня 2012 року N 15.

Зокрема, змінами передбачено, що застава вноситься в національній грошовій одиниці на спеціальний рахунок територіального управління ДСА, яке здійснює організаційне та фінансове забезпечення діяльності суду, який обрав запобіжний захід у вигляді застави, або апеляційного суду, який обрав такий запобіжний захід, відкритий в органах Казначейства в установленому законодавством порядку (далі - депозитний рахунок).

Платіжний документ з відміткою банку про виконання надається слідчому, прокурору, суду, який здійснює кримінальне провадження.

Окрім цього, уточнено порядок звернення застави в дохід держави, який здійснюється на підставі платіжного доручення територіального управління ДСА або апеляційного суду, наданого до органу Казначейства, в якому відкрито депозитний рахунок, на який було внесено заставу.

Визначено, що копія ухвали слідчого судді, суду, вироку місцевого суду надсилається протягом п'яти днів з дня набрання ними законної сили слідчим суддею (судом), який їх постановив чи ухвалив, до територіального управління ДСА, на депозитний рахунок якого було внесено заставу, для підготовки платіжного доручення.

Платіжне доручення видається територіальним управлінням ДСА протягом п'яти робочих днів з дня надходження ухвали слідчого судді, суду, вироку суду (апеляційним судом - протягом п'яти робочих днів з дня

постановлення ухвали чи вироку суду), що набрали законної сили, в яких міститься рішення про звернення застави в дохід держави, прийняте у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України.

Постанова набирає чинності з дня її опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 28.03.2017).

4. Розпорядження Кабінету Міністрів України

від 10.03.2017 N 169-р

Про скасування деяких наказів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади

Розпорядженням Кабінету Міністрів України скасовано перелік наказів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади як такі, що не відповідають Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності".

Крім цього, дано доручення Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, переглянути власні нормативно-правові акти за переліком згідно з додатком 2 та привести їх у відповідність з вимогами Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" та інших законів України.

Розпорядження набирає чинності через два місяці з дня його опублікування (опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" 21.03.2017).

Нормативні акти міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, зареєстровані Міністерством юстиції України та інші:

1. Рішення Національного агентства з питань запобігання корупції

від 16.03.2017 №85

Про затвердження Змін до Роз'яснення щодо застосування окремих положень Закону України "Про запобігання корупції" стосовно заходів фінансового контролю

Рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції затверджено зміни до Роз'яснення щодо застосування окремих положень Закону України "Про запобігання корупції" стосовно заходів фінансового контролю, затвердженого рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції від 11 серпня 2016 року N 3.

Зокрема, внесено зміни щодо заміни в тексті слів "мінімальна заробітна плата" на слова "прожитковий мінімум".

Також надано роз'яснення на питання: "Як заповнювати декларацію особам, для яких посада суб'єкта декларування не є основною або які займають посади, обидві з яких є посадами суб'єкта декларування?"